

2. Kas ELL artikli 4 lõike 3 ja artikli 19 lõikega 1 ning ELTL artikliga 267 – ka tõlgendatuna Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 47 lähtudes – on vastuolus see, kui põhiseaduse artikli 111 kaheksandat lõiku, tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 360 esimese lõigu punkti 1 ja artikli 362 esimest lõiku ning halduskohtumenetluse seadustiku artiklit 110 tõlgendatakse ja kohaldatakse nii, nagu ilmneb riigisisest kohtupraktikast, mille kohaselt ei saa kassatsioonkaebust Sezioni Unitele (ühendatud kojad) „kohtualluvusega seotud põhjustel“ nn „kohtualluvuse puudumise“ seisukohast esitada vahendina, mis võimaldab vaidlustada Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) otsuseid, milles tehakse otsust vaidlustada liidu õiguse kohaldamise küsimusi, on jäetud põhjendamata esitamata eelotsusetaotlus Euroopa Kohtule, ilma et täidetud oleksid tingimused, mille ta on ammendavalt ära näidanud (alates 6. oktoobri 1982. aasta kohtuotsusest Cilfit, C-238/81) ja mida tuleb tõlgendada kitsalt – tingimused, mis vabastavad liikmesriigi kohtu tema kohustusest, vastuolus põhimõttega, mille kohaselt on liidu õigusega vastuolus riigisiselised – kas seaduses või põhiseaduses sätestatud – õigusnormid ja menetluspraktikad, mis näevad ette, et liikmesriigi kohtul (mis võib olla viimase astme kohus või mitte) ei ole – kas või ajutiselt – õigust esitada vabalt eelotsusetaotlust, mille tagajärg on see, et Euroopa Kohtu erandlik kohtualluvus küsimuses, missugune on ühenduse õiguse õige ja siduv tõlgendus, omastatakse omavoliliselt, võimalik tõlgenduslik vastuolu liikmesriigi kohtu kohaldatava õiguse ja liidu õiguse vahel muudetakse parandamatuks (ja soodustatakse selle kinnistumist) ning kahjustatakse liidu õiguse ühetaolist kohaldamist ja sellest õigusest tulenevate subjektiivsete õiguslike olukordade tõhusat kohtulikku kaitset?
3. Kas põhimõtted, mida Euroopa Kohus on kinnitanud 5. septembri 2019. aasta kohtuotsusega Lombardi, C-333/18; 5. aprilli 2016. aasta kohtuotsusega PFE, C-689/13, ja 4. juuli 2013. aasta kohtuotsusega Fastweb, C-100/12, seoses direktiiviga 2007/66/EÜ⁽¹⁾ muudetud direktiivi 89/665/EMÜ⁽²⁾ artikli 1 lõigetega 1 ja 3 ning artikli 2 lõikega 1, on kohaldatavad niisugusel juhul, millega on tegemist põhikohtuasjas, mil konkureeriv ettevõtja on vaidlustanud enda hankemenetlusest kõrvalejätmise ja lepingu sõlmimise teise ettevõtjaga ning mil Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) analüüsib sisuliselt ainult väidet, millega hankemenetlusest kõrvalejätetud ettevõtja vaidleb vastu tema tehnilisele pakkumusele antud punktisummale, mis jääb allapoole „lävendit“, ning analüüsides esmajärjekorras hankijast haldusastutuse ja edukaks pakkujaks osutunud ettevõtja vastuapellatsioonkaebusi, rahuldab need, tunnistades vastuvõetamatuks (ja jättes sisuliselt läbi vaatamata) appellatsioonkaebuse muud väited, millega vaieldakse hanketulemusele vastu muudel põhjustel (hanketingimustes ei ole kindlaks määratud pakkumuste hindamise kriteeriume, antud hääli ei põhjendatud, hankekomisjoni liikmed olid nimetatud õigusvastasel ja selle komisjoni koosseis oli õigusvastane), ning seda riigisisese kohtupraktika alusel, mille kohaselt ei ole hankemenetlusest kõrvalejätetud ettevõtjal õigust teha kriitikat, mille eesmärk on vaidlustada lepingu sõlmimine konkureeriva ettevõtjaga, isegi mitte hanke tühisuse tuvastamise nõudmise kaudu, sest kohus peab hindama, kas liidu õigusega on kooskõlas tagajärg, et ettevõtjalt võetakse õigus lasta kohtul analüüsida iga põhjust, miks hanketulemus vaidlustatakse, ning seda olukorras, kus tema hankest kõrvalejätmist ei ole lõplikult kinnitatud, ja kus iga konkurent võib tugineda samasugusele põhjendatud huvile selle vastu, et teiste pakkumused kõrvale jätaks, mis võib viia selleni, et hankijast haldusastutusel ei ole võimalik valida välja ühte nõuetekohast pakkumust ja ta algatab uue hankemenetluse, milles võivad osaleda kõik pakkujad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiv 2007/66/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra tõhustamise osas (ELT 2007, L 335, lk 31).

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT 1989, L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulío tis Epikrateias (Kreeka) 1. oktoobril 2020 – DIMCO Dimovasili M.I.K.E. versus Ypourgos Perivallontos kai Energieias

(Kohtuasi C-499/20)

(2020/C 433/46)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulío tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Vastustaja: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. mai 1997. aasta direktiivi 97/23/EÜ surveseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 181, 9.7.1997, lk 1; ELT eriväljaanne 13/19, lk 86) artikli 4 punkti 1.1, artikli 7 lõiget 4 ja artiklit 8 koostoimes selle direktiivi I lisaga tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused riigisisese õigusnormid nagu Kreeka maagaasipaigaldise tööõhuga kuni 500 mbar reguleeriva tehnilise määrase punktid 1.2.4, P9.5.6.9 ja P9.5.8.2, mida käsitletakse põhikohtuasjas ning millega on põhjustel, mis on seotud inimeste ohutusega peamiselt seismiliste sündmuste korral, kehtestatud tingimused ja piirangud (õhutamiskohustused, maa-aluste osade keeld) surveseadmete (gaasitorud) paigaldamise viisi osas, kui neid tingimusi ja piiranguid kohaldatakse samamoodi ka selliste torude suhtes, millel on – nagu torudel, millega on tegemist käsitletaval juhul, – EÜ-vastavusmärk ning tootja on need sertifitseerinud kui torud, mida saab paigaldada ja kasutada ohutult ilma, et oleks vaja järgida neid tingimusi ja piiranguid?

Kas neid direktiivi 97/23/EÜ eespool viidatud sätteid koostoimes selle direktiivi artikliga 2 tuleb vastupidi tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised tingimused ja piirangud nagu käsitletavat, mis puudutavad surveseadmete (gaasitorud) paigaldamise viisi?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 9. oktoobril 2020 – RM versus Landespolizeidirektion Steiermark

(Kohtuasi C-508/20)

(2020/C 433/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: RM

Vastustaja: Landespolizeidirektion Steiermark

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi kohus peab monopoli ette nägeva korra kaitse eesmärgil toimivas trahvimenetluses kontrollima kohaldatavat trahvimäära teenuste osutamise vabaduse aspektist, kui ta on monopoli ette nägevat korda varem vastavalt Euroopa Kohtu nõuetele juba kontrollinud ja selle kontrolli tulemusel tuvastanud, et monopoli ette nägev kord on põhjendatud?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:
  2. a) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette rahatrahvi määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata määratud rahatrahvide kogusumma absoluutset ülempiiri?
  2. b) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette miinimumtrahvi määramise summas 6 000 eurot iga mänguautomaadi kohta?
  2. c) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette asendusaresti määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata asendusaresti kogupikkuse absoluutset ülempiiri?
  2. d) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest trahvi määramise korral ette kohustuse tasuda osa trahvimenetluse kuludest summas, mis moodustab 10 % määratud rahatrahvidest?